

Geliefde broeders,

Het is altijd mijn verlangen eer te geven aan wie ere toekomt (Romeinen 13: 7). Ik dank mijn Vader God voor u - geliefde broeders en zusters in Nederland – omdat u ons tot grote steun bent geweest.

U hebt ons geholpen met voedsel voor de weeskinderen, met boeken voor hun onderwijs, met de bouw van een nieuw klaslokaal en met de aanschaf van nieuwe tafeltjes. U stuurde e-mails naar de kinderen in Kigaya en bemoedigde hen zo met de wetenschap dat ze vrienden hadden in Nederland. Alkare Foundation Europe, bedankt! En dank aan alle andere gasten die ons werk in Oeganda kwamen bezoeken.

Wij zijn diep dankbaar voor zoveel liefde en hartelijkheid die u onze kinderen hebt getoond. Onlangs hebt u ons geld gestuurd om de ziekenhuisrekeningen voor de zieke kinderen mee te betalen. We kunnen niets terugdoen voor uw oprechte belangstelling voor dit werk. Dus kunnen we u slechts hartelijk danken voor alles wat u ons hebt helpen doen. En wij geven eer en heerlijkheid aan onze Heer Jezus Christus. Wij bidden dat Hij u mag blijven gebruiken in Zijn dienst.

Begin juli was ik in de gelegenheid om naar Oeganda te reizen om de kinderen daar te bezoeken. Wat een zegen! De reis was een wonder op zich, omdat we hier in de Verenigde Staten een enorme financiële crisis meemaken. Maar zoals de Bijbel zegt: “Bij God zijn alle dingen mogelijk.” Prijs God voor Zijn Woord!

In de twee maanden dat ik in Oeganda geweest ben, heb ik veel kunnen doen. Ik heb aan de school helpen bouwen, nieuwe kleren, leermiddelen en speelgoed en zo overhandigd die de vrouwenverenigingen in onze kerk in de Verenigde Staten hadden meegegeven, en ik heb verschillende dorpen bezocht in Oeganda, met name mannen en vrouwen die besmet waren met het AIDS virus. Deze mensen maken vaak prachtig handwerk. Ik heb hen bemoedigd en de liefde van Christus met hen gedeeld opdat zij hun hoop zouden stellen op Hem.

GULU:

Ik kreeg ook de kans om naar deze noordelijke provincie te reizen. Het is 644 km op en neer naar Kampala. Het is een hele klus om dit gebied te bezoeken omdat het nog steeds een oorlogsgebied is. Ik prijs God om zijn leiding en bescherming. Ik heb gezien hoe veel mensen door ons rehabilitatie programma weer hoop gekregen hebben. Langzaam maar zeker keren de mensen vanuit de regeringskampen terug naar hun dorpen. Wat was ik blij te zien dat jongens en meisjes die kindsoldaat waren geweest, nu een positief leven leidden en weer hoopvol uitzagen naar de toekomst! Ik heb kleding en boeken uitgedeeld die ik zelf over had laten komen uit de Verenigde Staten. Ik heb genoten en ik dank God uit de grond van mijn hart voor de broeders die in dit gebied werken. Het is nog steeds een enorme uitdaging om nieuwe bestaansmogelijkheden te creëren voor kinderen die bijna allemaal ontvoerd werden door het sektarische Lord's Resistance Army van Joseph Kony. We prijzen God om de hoop die ze hebben gekregen nu ze andere vakken leren.

TESO:

Teso is een provincie in het Noordoosten van Oeganda. Dit noordelijk gebied is vreselijk arm en ziekte en honger neemt er hand over hand toe. Het land lijdt geregeld onder droogtes en misoogsten. Twee jaar geleden had dit gebied veel te lijden onder overstromingen die de

vruchtbare grond wegspoelden. Mensen sterven hier nu van de honger. Ze zijn wanhopig op zoek naar bladeren die ze kunnen eten; velen plegen met hun hele gezin zelfmoord. Ik vraag u voorspraak te doen voor het leven van deze arme mensen in nood. God heeft alle mensen lief. Hij wacht op en zoekt naar mensen die Hem tot hand en voet kunnen zijn.

Ten slotte geef ik alle heerlijkheid aan onze Heer Jezus Christus die ons heeft gered en hoop op leven heeft gegeven. Mijn laatste dag in Oeganda bracht ik door in grote vrees en paniek. Er waren rellen losgebrosen in centraal Oeganda: er werd geschoten en geplunderd, er werden gebouwen in brand gestoken en straten vernield, er stonden auto's in brand en politiebureaus werden verwoest, er lagen bergen autobanden te smeulen en er werd met traangas gewerkt: het was één grote chaos. Er vielen doden. Het was erg, maar de Here heeft me geholpen om er de volgende morgen vroeg weg te komen. Ik hoorde van anderen dat ze die dag niet hadden kunnen vertrekken. Het was een gevaarlijke situatie met zo'n boze opstandige menigte. Ik dank God voor veiligheid.

Als laatste, maar niet als minst belangrijke, verzoek ik u te bidden voor eigen vervoer voor ons. Het is erg duur om voor het vele werk dat we te doen hebben, steeds een auto te moeten huren. Onze kinderen hebben schoenen nodig en ik heb eens rondgekeken, maar dat gaat zo'n vijftien dollar per kind kosten. We willen ook graag een eigen ziekenboeg bouwen. Nogmaals, we zijn heel dankbaar voor uw steun. Alle kinderen en broeders in Oeganda gedenken u in liefde.

Gods zegen,

Solomi Musingi